

“దేవుడూ పర్షిల్లు”

రచన:

గంటేడ గౌరునాయుడు

“ఏమండీ....” భర్త ముంగురుల్ని సవరిస్తూ అంది కరుణ గోముగా.

“ఊఁ....!” అన్నారు పరధ్యానంగావున్న కరుణభర్త కుమార్.

“ఏవిటి ఆలోచిస్తున్నారు?”

“అబ్బే....ఏం లేదు....” అన్నాడు ఆమెవైపు తిరిగి వైస చెయ్యి వేస్తూ.

“ఏమండీ....మనం....”

“ఊఁ....మనం....చెప్పు ఏం చేద్దాం?”

“మనం రేపు గుడి కెళ్ళామండీ!” అంది ప్రాదేయ పూర్వకంగా.

“గుడికా!?” ఆశ్చర్యంగా చూశాడామె వేపు. పెళ్ళి అయిన కొత్తలో కరుణ తనను గుడికి రమ్మనడం, తాను గుడివరకు వెళ్ళి బయట ఆగిపోయి, ఆమెను పంపించడం చూసి....తరువాత తనతో గుడికి రమ్మని పిలవడం మానేసింది కరుణ.

మళ్ళీ యిప్పుడు “కరుణా! గుడికి రావడం అంటే నా కిష్టం వుండదని నీకు తెల్పు. ఇంకా నన్ను యిబ్బంది పెడకావెందుకు! నిన్ను వెళ్ళొద్దనలేదుగా! ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ ఆప్యాయంగా అన్నాడు.

“అది కాదండీ! ఆ గుడికి శార్యా భర్తలు యిద్దరూ వెళ్ళి అభిషేకం చేస్తే...” అని ఆగిపోయింది.

“అఁ.... అభిషేకం చేస్తే...పండంటి పిల్లాడు పుడకాడని అందరూ అంటున్నారండీ అంటావ్... అంతే కదా!” వప్పుతూ అన్నాడు.

అతనికి తెలుసు - పిల్లల కోసం కరుణ ఎంత తపించి పోతుందో! వెళ్ళయి నాలుగేళ్ళు డాటినా, తమకు పిల్లలు కలక్క పోవడంతో తనకింక పిల్లలు పుట్టరేమోనన్న దిగులు ఆమెలో చోటు చేసుకుంది. ఎప్పుడూ పూజలు, వ్రతాలు, నోములు ఉపవాసాలతో చిక్కి సగమయింది!

వక్కింటి వాళ్ళ బంధువెనరో పట్నంలో క్రొత్తగా వెలసిన అమ్మవారి గుడికి వెళ్ళి అభిషేకం చేస్తే వది సంవత్సరాలుగా పిల్లలు లేని ఆ దంపతులకు పండులాంటి మగ పిల్లాడు పుట్టాడట! వక్కింటి పాశ్చాత్యు దాన్ని చిలవలు సంపదగా అల్లి చెప్పడంతో కరుణకు ఎంత తోటిదరగా

గుడికి వెళ్ళామా అన్న అత్రం పట్టుకుంది. కానీ భర్తను గుడికి తీసుకు వెళ్ళడం ఎలా?

“దేవుడే వుంటే లోకంలో ఇన్ని మోరాలు, నేరాలు ఎందుకు జరుగుతాయి? దీమలు, హీనులు, కూటికి గతి లేక, నిలువ నీడలేక ఎందుకు అల్లలాడుతున్నారు? దేవుడు వారిని ఎందుకు ఆడుకోడు?” ఇదీ అతని వాదన.

ఎలాగైనా యీ సారి భర్తను తనతో గుడికి తీసుకు వెళ్ళాలని పట్టుదలగా వుంది కరుణకు.

“ఏమండీ! రేపు మనం వెళ్తున్నాం కదూ?” అంది భర్త కళ్ళలోకి చూస్తూ. అతని అంగీకారం కోసం, అతని చాతీ మీద వెంట్రుకలు గుప్పిటతో పట్టుకొని సుతారంగా లాగుతూ.

“కరుణా! పిల్లలు కావాలంటే రాళ్ళకు, రప్పలకు మొక్కడం కాదు చెయ్యవలసింది - డాక్టర్లను సంప్రదించడం, ఆస్పత్రులకు ప్రదక్షిణలు చెయ్యడం అవసరం! వద రేపు డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్ళాం. మా ఆపీసులో పని చేస్తున్న రామం వాళ్ళన్నయ్య, వదినగాతు ఇద్దరూ డాక్టర్లే వట! మనలాంటి కేసులు చాల చూశారట! చాల మందికి పిల్లలు కలిగారట!” అన్నాడు. ఆమె నడుము మీద చేయి వేసి దగ్గరకు లాక్కుంటూ.

డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్తే మాత్రం గుడి కెళ్ళకూడదన్న రూలేం లేదుకదా! ఒకసారి వెళ్ళావే ఏమీ తప్పుకాదుగా!” అంది కరుణ గారాముగా, భర్త ముక్కుమీద చూపుడు వేలుతో రాస్తూ.

“కరుణా! నీవు చదువుకున్న దానివి. ఇంకా వల్లెటూరి మొద్దులా, మూరంగా మాట్లాడకావేం? వైజ్ఞానికంగా ఎదగనినాడు మనిషి పిల్లల కోసం రాళ్ళూ రప్పలకూ మొక్కాడు. ఇక ఆపండి బాబూ, ఉపన్యాసం!” అంటూ అతని పెదవులు తన పొడవాటి సున్నితమైన వ్రేళ్ళతో మూసింది. “నన్ను నల్లెటూరి మొద్దు అన్నా, మూరురాలు అన్నా పరవాలేదు!” అని అతడి మెడచుట్టూ చేతులు వేసి, “స్లీప్! యీ ఒక్కసారి.... ఒకే ఒక్కసారి నా కోరిక మన్నించండి.... మరోసారి రమ్మని పిలవనుగా.... అ.... వస్తావు. మా వారు చాల మంచివారు!” అంటూ తన పెదవులను భర్త పెదవులకు ఆవించి, ‘స్వ’ అని తప్పుడు చేసింది. ఆ చప్పుడుకు టేబుల్ మీద వ్రతక చూస్తున్న ఎలుక వీళ్ళిద్దరి వేపు చూడసాగింది.

“కరుణా! అవలు తప్పంతా వీదే....”

“వేసేం చేశాను!” అంది కరుణ అమాయకంగా.

“వెంటో పాతిక రోజులు వీ పూజలు, పునస్కారాలు, వ్రతాలు, ఉపవాసాలతో నన్ను కూడా ఉపవాసాలుంచు తున్నావ్. మరి అది పాపం కాదూ? ఆ పాపం చుట్టుకునే వీడు పిల్లలు....”

“ఛీ... పొండి. మీరు మరీను!” అంది చిన్నపిల్లలా మూతి నున్నలా చుట్టి.

“ఈ పోజు చాలా బాగుంది!” అంటూ భార్య వెదాలవై తన వెదాలతో ముద్రవేసి మీదికి లాక్కువి బాహు పుల్లో బందించాడు.

“ఇంతకూ మీరేమంటారు?” అంది కౌగిలి నుండి బయటవడే వ్రయత్నం చేస్తున్నట్లు నటిస్తూ.

“సరే గాని, రైలు తీవేయానా?” అన్నాడు చిలిపిగా.

“ఉహూ... గుడికి వెళదామంటేనే....” అంది కన్వింపుగా.

“కాదు; డాక్టర్ దగ్గరకే!....” అన్నాడు మొండిగా కుమార్.

“ఛీ... పొండి!”

“పొండి!” అని దగ్గరకు లాక్కుంటావేం?”

“ఉడికిపోయి గుప్పెళ్ళతో అతని చాతీ మీద కొట్ట సాగింది కరుణ.

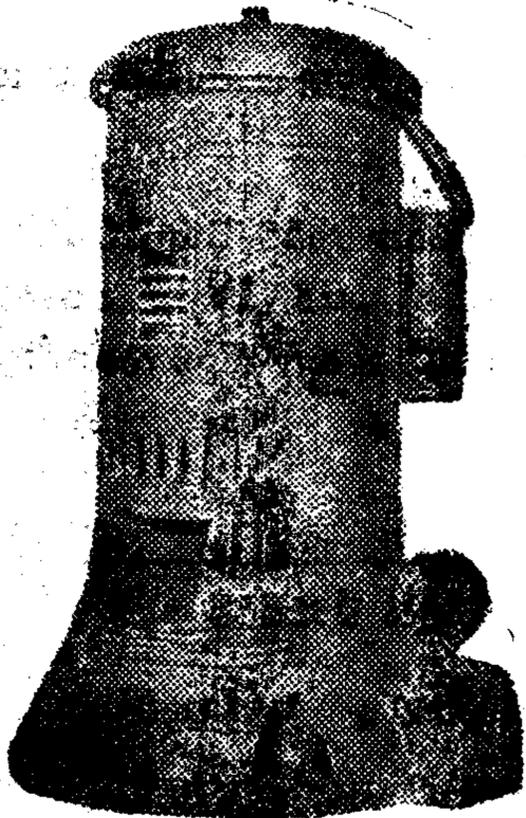
“కరుణా! ఒక షరతు - నీతో నేను గుడికి వస్తాను. నీ కోసం.... అంటే నా అందాలరాణి కరుణ కోసం - గుడి నుండి ఆస్పత్రికి వెళ్ళి....”

“ఓ అలాగే!....” అంది కుమార్ ను మీడకి లాక్కుంటూ.

అంతవరకూ వీళ్ళనే గమనిస్తున్న ఎయిక్ తుర్రుమంది ఎక్కడికో. ఆ గదిలో రేత నీలంరంగు వెలుగు వరుకు కుంది. పడుచుజంట పనందు చూసి పట్టిమంచం వరుకు పరవళించి మెత్తగా, మత్తుగా మూలిగింది.

అదొక చిన్న గుడి. అదొక గుట్టవై వుంది.

ఆ అవరణంతా భక్తులతో కిటకిటలాడుతోంది. కళకళ లాడుతోంది. ఎక్కడ చూసినా జంటలే. భార్యభర్తలు, క్రొత్తగా పెళ్ళైనవారు, వయసుపైబడ్డవారు.... వెళ్ళినవారు

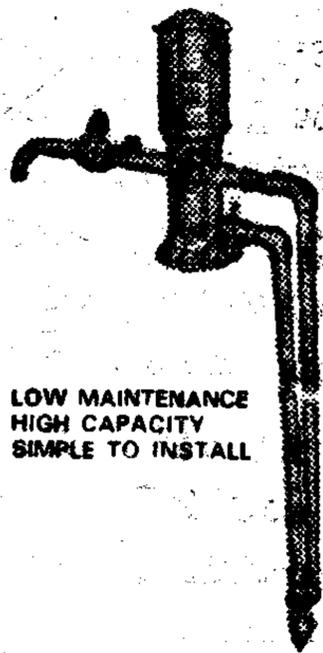

ఎల్. పి. సి. మోనోబ్లాకు రెండు స్టేజీ డిప్ కెల్

జెట్ పంపులు

రెండు స్టేజీ పంపులు ఎక్కువగా అతివెళర్లో సాధారణ జెట్ పంపుకన్నా నీళ్ళ నందించును.

ఎంత లోతైన బావినుండి ఆయినా సరే మా మోనోబ్లాకు, జెట్ పంపు సెట్టులు అతిసులువుగా మీకు నీళ్ళు అందించును. ½ H.P. నుంచి 5 H.P. వరకు దొరకును.

LOW MAINTENANCE
HIGH CAPACITY
SIMPLE TO INSTALL

వివరములకు

Grams : "NAIDUBROS" Phone Office : 24997 Works : 22757

THE L - P - E M INDUSTRIALS

339, Mettupalaym Road, (P. B. No. 1053) COIMBATORE-641 002

SALES BRANCHES :-

112, Zeera, Secunderabad - 3.

13/85, Jayachamarajendra Road, Bangalore - 2.

10, Municipal Market Building, Kokkalai, Trichur-1.

వెళ్తున్నారు....వచ్చేవారు వస్తున్నారు. పూజాద్రవ్యాలు అమ్మేవారితోనూ, భక్తులతోనూ, ముష్టివాళ్ళతోనూ అంతా సందడిగా వుంది.

కరుణ, కుమార్లు క్యూలో నిల్చున్నారు....

కరుణ ముందున్నావిడ మరో అమ్మాయితో చెబుతోంది. "యా పూజారిగారు చిన్నకుర్రాడేనట. డి. ఏ. వడుపుతుండగా ఆ అబ్బాయికి అమ్మవారు ఆవహించిందట. ఒకరోజు కాలేజినుండి ఇంటికి వెళ్ళకుండా తిన్నగా యీ గుట్టమీదికి వచ్చి ర్యావంలో కూర్చున్నాడట. అమ్మవారు అతని కలలో కన్పించి, తాను యీ గుట్టవై వెలుస్తున్నట్లు.... అక్కడ ఓచోట త్రవ్వితే తన విగ్రహం దొరుకుతుందని చెప్పిందట. తనను భక్తిగా కొల్చిన ఇంటకు సంతానం అనుగ్రహిస్తానని చెప్పి అంతర్ధానమయ్యిందట. అప్పటినుండి యిక్కడికి భక్తులు రావడం, మ్రొక్కులు చెల్లించడం చేస్తున్నారుట...."

ఇదంతా విన్న కుమార్కు ఏదో గుర్తువచ్చివట్లయింది. ఇంతలో క్యూ తరిగి తాము గుడిలోకి వెళ్ళడానికి వీలయ్యింది. పూజారిని చూశాడు కుమార్.... నిజమే కుర్రాడే. పరీక్షగా చూశాడు. ఆ దీపధూపాల వెలుగులో అంత వృష్టంగా తనివించకపోయినా.... తనకు బాగా పరిచయం వున్న ముఖమే అది.... ఎవరూ? కొద్దిసేపు ఆలోచించాడు. గుర్తొచ్చింది. తనకు బాగా పరిచయమున్న వ్యక్తి. అతడు పేరిశాస్త్రి. కొద్దిగా ఒళ్ళు చేశాడు. చేతికి ఒక కంకణం లాటిదేదో వుంది. బంగారందే కాబోలు. ఓహో - పేరిశాస్త్రి. ఒకప్పుడు కాలేజి ఫీజు కోసం, పుస్తకాల కోసం తన సహాయాన్ని అర్పించిన పేరిశాస్త్రి. ఇంటిరగ్గర భత్యం లేదని వుపవాసాలుండి చదివిన పేరిశాస్త్రి.

కుమార్కో సంఘటన గుర్తొచ్చింది.

ఒకరోజు తను, తన మిత్రుడు రాజు, పేరిశాస్త్రి మాట్లాడుకుంటున్నారు. పేరిశాస్త్రి తన యింటి పరిస్థితి

దీనంగా వినిపిస్తున్నాడు. అప్పుడు తను అన్నాడు. "పేరిశాస్త్రి! మనది కర్మకూమి. నూటికి తొంభై మంది భక్తులే! దేవుడి పేరుతో వ్యాపారం గిట్టుబాటుగా వుంటుంది. మనమూ ఒక దేవతను సృష్టిస్తే.... ఎలా వుంటుందంటావ్?.... ఉద్యోగం వేట కంటే అదే వయం!" అన్నాడు తను హాస్యాస్పదంగా. సరదాగా అన్న మాటల్ని పేరిశాస్త్రి నిజం చేశాడు. జనాలను వమ్మింక గలిగాడు: సంపాదిస్తున్నాడు.

"ఓహో - పేరిశాస్త్రి తెలివైన వాడివే అనుకున్నాడు కుమార్.

కరుణ రెండు కళ్ళూ మూసి, చేతులు జోడించి వమస్కరిస్తోంది.

"హూ... దేవుడు.... తాను వచ్చి దీనులను ఆదుకోలేక పోయినా, తెలివైనవాడు దేవుడి పేరుతో హాయిగా బ్రతికేస్తున్నాడు."

కుమార్ పేరిశాస్త్రిని పలుకరించలేదు. పేరిశాస్త్రి కూడా ఆ హడావుడిలో కుమార్ను గమనించలేదు.

గుడి నుండి బయటకు వచ్చి కరుణ, కుమార్ లిద్దరూ రికార్లో 'పద్మశా క్లినిక్' అన్న బోర్డు చూసి అగి, క్లినిక్ లోపలికి వెళ్ళారు.

కరుణ, కుమార్లను విడి-విడిగా పరీక్షించిన మీదట, కొన్ని మందులు వ్రాసి, మరో వారం తరువాత రమ్మన్నారు డాక్టర్.

అలాగే క్రమం తప్పకుండా మందులు వాడతూ యిద్దరూ.

కరుణ క్రమం తప్పకుండా గుడికి వెళ్తూనేవుంది. ప్రతి రోజూ రాత్రి టేబుల్మీద ఎలాక వీళ్ళను పలకరిస్తూనేవుంది. పరుష పరవశంతో మత్తుగా మూలుగుతూనేవుంది,

* * *

ఒక రోజు -

ఎల్లప్పుడూ - మాచే తయారు చేయబడిన

♦ పావ్ లిన్	♦ విజయ్	♦ సిల్వర్
♦ అనిస్	♦ బాబి	♦ రోలెక్స్

బనియన్లనే వాడండి. అవి బనియన్ల కెల్లా అత్యుత్తమమైనది.

Phone: 25542

MEXICO KNITTING MILLS
5-F, Stans Road 3rd Street, TIRUPUR-638 602.

“ఏమండీ” కరుణ కళ్ళలో ఏదో వింత తేజస్సు.

ముఖం మందారంలా.... తనువు మందాకివిలా .. రంగు రీసుకూ ... రవళిస్తూ....

కుమార్ తన్మయంగా చూస్తున్నాడు భార్యవేపు.

“ఏమండీ. మీరు.... మీకో క్రొత్త డ్యూటీ పడబో తోంది.”

“అ. క్రొత్త డ్యూటీయా ...”

“ఓను.... చిన్నచిన్న గొళ్లు, ప్రాకులు, బాక్లెట్లు, పాల దబ్బాలు మోసే క్రొత్త ఉద్యోగం.”

“వ్యాట్.... మన మధ్యకు ఓ బుల్లి పాపాయి రాబో తుందా. నేను.... తండ్రి హోదాలో కొస్తున్నానన్నమాట ఠాంక్యూ కరుణా? ఠాంక్యూ!.... ఠాంక్యూ వెరీమచ్.”

కరుణను ముద్దుల్లో ముంచెత్తాడు కుమార్ ఆనందంతో.

చేబుల్ మీద ఎలుక కిచకిచలాడి తన సంతోషాన్ని వ్యక్తంచేసి పారిపోయింది తన ప్రియురాలిచెంతకు.

“ఏమండీ చూశారా.... మన యిద్దరం గుడికి వెళ్ళడం ఎంత మంచి ఫలితాన్నిచ్చిందో” గర్వంగా అంది కరుణ.

“ఏచ్చి కరుణా : మనం గుడికి వెళ్ళడంవల్లనే నీ కడుపు పండిందని అనుకుంటున్నావా : ఆ గుడివెనుకనున్న ‘కథ’ చెబితే ...”

“గుడివెనక కథా :.... వూరుకోండి..... మీకు కథలు చెప్పటం అలవాటైపోయింది” అంది నవ్వేస్తూ.

“కాదు కరుణా.... నిజం. ఆ పూజారెవరో తెలుసా ... నా క్లాస్ మేట్ పేరికాత్రి....” జరిగిందంతా వివరించాడు కుమార్.

కరుణకు మాత్రం బాగా నమ్మకం - అమ్మవారి చలువే నని.

కుమార్ ఏమీ అనలేక పోయాడు. ఆమె మూర్ఖత్వానికి జాలి పడాలో, బాధ పడాలో కూడా అర్థం కాలే దతనికి.

“కరుణా డాక్టర్లకు డబ్బు పోకాం. మందులకు సొమ్ము తగలేకాం. అదంతా వృధాయే నంటావా ?”

“వృధా అని ఎందుకంటానూ ? ఆ మందులు పని చెయ్యాలన్నా కూడా.... అమ్మవారి దయ, అనుగ్రహం

బపితావారి...
ప్రత్యేక తయారీంపులు

- సీఫోర్, • చూస్త్రి,
- రావ్టూ, • సెలెక్ట్ ఓన్
- దబ్ సెలెక్ట్.

ఇవే మా ప్రత్యేక తయారీంపులైన
జెట్టిలు - బనియన్లు.

తయారీంచవారు :

Phone : 22909

BAPITA KNITTERS
Lakshmi Nagar, Tirupur-638 602.

వుండాలండీ :” నోరు మూసుకున్నాడు కుమార్ . ఏం చెప్పాలో తెలియక.

కరుణకు యింకా చెప్పడం వృధాప్రయాస. ఆమె స్వచ్ఛమైన హిందూ స్త్రీ : పవిత్ర భారతనారి.... ఈ కర్మ భూమిలో పుట్టి, పురాణాల రొదలో పెరిగి, శివు డాజ్ఞ రేవిదే చీమైనా కుట్టదని నమ్మిన అమాయకురాలు. ఆమె జ్వర మొస్తే మందు వాడుతుంది. జ్వరం తగ్గించమని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తుంది. తగ్గితే దేవుడికి మొక్కులు చెల్లిస్తుంది. తగ్గకపోతే డాక్టర్ని తిడుతుంది. అది అంతే !

‘కుమార్’ లాంటి వాళ్ళు నోరు మూసుకుంటూనే వుంటారు.

‘పేరికాత్రి’ లాంటి వాళ్ళు దేవుడి పేరుతో హాయిగా కాలం గడిపేస్తుంటారు.

‘కరుణ’ లాంటివారి ఆండదండల్లో, అమాయకత్వంతో దేవుడు కలకాలం వర్ణిలుతూనే వుంటా డి దేశంలో.... వర్ణిలు దేవుడూ - వర్ణిలు!

